

Szerkesztőségi iroda:

Főpinc, Csulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A háromszéki „Házipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap hetenkint kétszer: osztoritokón és vasárnap.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitár sora 15 kr.

A magyar nemzet szerepe.

(—) A külföldi események nyomozó hatására alatt áll egész Európa, de főleg hazánk: Magyarországon. S ha a hazai közvélemény szenvedélyes izgatottsággal, megrendült érzéssel tekint a végtelen események, melyek oly hihetetlen gyorsasággal váltakoztak szemei előtt — nem csoda, ha égő láz, kábult mámor, reszkető idegesség fogja el, mert a győző orosz hatalom tomboló örömeiben saját állami és nemzeti létezésének veszélyét látja át. Mi az Al-Dunánál végbe ment, közelről és megrázólag érintette azon testet, melynek főere a Duna. A magyar nemzet minden tagja érzi, hogy Magyarországon ezredéves létele és fennállása van a sors kockájára téve.

Komoly, veszélyes a helyzet. Azon nemzet, mely nem rég nyújtá nekünk jobbát s jobbaját szívét és testvérös nyulalmát, melynek lelkes hadai győzelmesen és diadalmasan üdvözölték az északi óriást s bátran föltartóztatták rohanó lépteiben, az a nemzet, mely az első védgátja volt a szláv tengernek, hogy el ne öntse Európát, mely a történelemben egy fényes multtal örököltette meg nevét, — az a nemzet: a török nemzet ma már földig letiporva, legázolva térdel hódítója lába előtt, egy falat életért könyörögve a kereszténység védelmére. S a kereszténység fölkel bajnokja a pogánynak a szívét akarja keresztüldöfni. A keresztényből pogány, a pogányból kérő keresztény lett. Minő változás s mily kevés idő alatt! — Gondolatnak is hihetetlen, áomnak is sok!

Ily viszonyok közt, ha ugys élnék phantaziánk egyszerre elsötétülne látja maga körül a napot, széddülten keresi a támpotot, hová lábát megvesse, zavart izgalommal tekint a holnapi napra s megrendülve, nyugalmából feljeden pillanatra elveszti lélekje enlétét; mind e lázas állapot érthető s ily helyzetben nagyon természetes is.

De a láznak nem szabad állandóvá lennie, mert akkor az örülés elé visz. A nemzeteknek a

vész idejében, az önmagukban való bizalom első kötelességek. A magyar nemzet egész történelme azt mutatja, hogy a legkétségbeesettebb veszélyek idején, midőn foszlányokra volt tépve az ellenségek hadaitól az ország, leölve, rabigába hajtva a nép: Árpád nemzedéke ily pillanatokban volt legnagyobb. Akkor sem volt neki senki barátja, vagy szövetségese, de birta önmagát önmagában, volt lelki ereje higgadtan szembe nézni az eseményekkel, bele találni magát az adott helyzetbe s ha egyéb fegyverrel nem küzdhetett, elővette türelmét s a várakozásban mutatott kitartó nagy erőt, hogy a kellő időben szavát és nemzeti érdekeit érvényre emelhesse. A nemzet e hatalmas lelki ereje egész történelmének végig nyulik a legutóbbi időig.

Oly válságos pillanat áll jelenben is előttünk, mely egész lelki öröket, nyugalmunkat és higgadt ítélőtehetségünket igényli. Jövőnkre döntő lépésről van szó, melyet csak úgy vaktában való lelkesedéssel vagy megrettenő bizonytalansággal eldönteni nem lehet. A magyar nemzet szerepe ma a várakozás, melyben legyen férfias erő, fenség és nyugalom. A keleti kérdés nemcsak magyar, de európai kérdés is. Ezt közösen, vagy Európa nevében és erkölcsi támogatásával kell megoldanunk. És számba kell vennünk a többi hatalmak kombinációit is. E kombináció nem fordulhat a mi hátrányunkra, nem engedik azt a hatalmi érdekviszonyok és nem fogja azt megengedni maga az idő, maga a történelem logikája sem. Európa, a nyugati civilizáció, végleg soha sem fog beleegyezni az orosz hatalom túlterjeszkedésébe. Egykor a félhold volt Európa napja s a kereszténység civilizációja évszázadokon át küzdött kitartóan ellene váltakozó szerencsével, de rendületlen hittel. Feltette tőle . . . mit is? — feltette a nyugati műveltséget. E veszély elmúlt, hogy új veszélynek adjon helyet. És Európa ez általános veszélye a szlávizmus lett. Száz feji sárkány, kiről mindenki tudja, hogy először megeszi gyermekeit kérelhetetlenül, mint Saturnus, aztán fölfalja a szomszédokat egymás

után, míg csak lesz vagy egy. Az ozmán uralom egy nemzet szabadságát, kulturális fejlődését sem fenyegette soha. Megelégedett a pátronusi joggal. A hit mezején türelmes volt, a nemzetek szabadon gyakorolhatták vallásos hitüket, szabadon imádhatták istenüket. A szlávizmus még a „kereszténység” jelszavából is ocsmányt gunyt üz, midőn paizsára tűzi ama jelszót. Ő nem ismer népeket, nemzeteket, ő nem tűri a szabadságot, az államok alkotmányos jogait, istent is csak egyet tűr el: az övét. Nincs előtte semmi szent, nagy és méltányos; rombolás, erőszak, depotizmus a karja, a szíve. — Európa nemzeti egy tradicionális politikát örökölt vezérő nagy embereiktől, mely a szlávizmus terjedésében a nemzetek jövőjét látta fenyegetve. A francia nemzet nagy Napoleonja, Anglia Palmerstonja, Metternich s e század mindmennyi nagy államférfia Oroszországgal szemben tisztán látta a veszélyt, mely terjeszkedéséből származhatik. Jelenben sincs a moszkovita politikának egyetlen megbízható barátja. Monarchiákról nem is szólva, Németország — legalább maga a nemzet — ép oly ellensége neki, mint mi vagyunk. Elégge bizonyítja ezt a hatalmas oroszellenes közvélemény nyilatkozata úgy a sajtóban, mint a parlamenti szószéken. Két három lapon kívül az egész német sajtó azon állásponton áll, hol mi vagyunk, mely nem tűri a szlávizmus uralmát a Balkán félszigeten. A francia nemzet, habár pillanatnyi politikai okok kényszerítik is diplomáciai vonzódást érezni a cár hatalma iránt, de e nemzet magas kulturális állásánál fogva sem lehet a sötétség öszinte barátja. Anglia, Olaszország, mind érintve vannak, hol a jelen, hol a jövő által. És a vallás? . . . Az egész katolikus világ ellenségét lát a kereszténység védő apostolában. Még emléünkben élhet az elhalt Pius pápa nyilatkozata, melyben Törökországnak küldötte rokonszenvét a katolikus világ feje. Róma a pogányság győzelmét o hajította.

Bár mit is hozzon a közeli jövő, a magyar nemzet érdekei nem maradnak elszigetelten. Ha Oroszország nyerne is talán pillanatnyi elő-

TARCA.

Csak tréfa volt.

-- Elbeszélés, --
(Folytatás.)

Bámulva vette észre Belső, hogy a barátjának közt nincs meg többé azon szives benső viszony, mint eddig. Ha Margit jött, Anna magába zárkózott, hidegen viselte magát irányában s nem is volt többé oly vidám, kedélyes, mint máskor. Kérdezte tehát nővérét, mi idézte elő e változást; Anna sokáig késett a válaszal, nem akart beszélni, csak Belső sürgetésére felelt komoran végre:

— Szomorú felfedezést kellene elmondanom s miután téged igen érdekel, nem akarok fájdalmat okozni neked.

— Csak beszélj! — kérte fivére, kitörni akaró nyugtalanságát ügyesen, megszokott nyugodtsága mögé rejtve.

— Valóban, elmondjam neked? — kérde Anna. — De hiszen te igazán büszke vagy arra, hogy semmi nem képes kihozni nyugodtságot sodrából, te bármily borzasztó családot könnyen el tudsz viselni.

E hivatkozás lelki ereje megtette hatását. — Oly könnyen nem is engedtem magamat elremittetni! — mondá nyugodt mosollyal.

— S csakugyan egész higgadtságra szükséged leend! — figyelmezteté Anna titokteljesen.

— Csak ki vele, készen találsz! — s lelki nyugodtsága jelölő új szivarra gyujtva, egész élvezettel füstölt.

— Margit hülsen! — mondá Anna hangsúlyozva.

Belső nyugodtan fujta tova szivarának füstjét, csak e szárazon oda vetett szót hallatá:

— Rágalom!

— De valóban igaz! — folytatá nővére tovább, mi alatt titokban szavainak harását kémselte bátyján.

Belső arc kifejezése azonban legkevésbé sem változott; nyugodt volt mint mindig, még csak jó akaratú kék szemében sem csillámlott semmi baljóslatu fény, mint a hogy Anna remélte.

— Igen! ez, fájdalom, valóság! — tevé hozzá Anna szilárd komolysággal. — Már az utóbbi napokban gyanum volt rá sinnen ered hidegségem is iránta. Nagyon kacérkodott az új szomszéd birtokossal. Igen, tegnap . . . s ismét szünetet tartott s figyelmesen vizsgálta fivére teljesen nyugodt kifejezésű arcát. — Ah, ó valóban nem szereti Margitot! — gondola Anna magában, szomorú bizonyosságát látva bátyja közönyének s most először érzett haragot iránta, kinek szívét még egy oly gyönyörű leány sem hozhatta szenvedélyes mozgalomba s még lehetőséves tudatát is oly hideg közönytől vette.

— És tegnap? — ismétlé Belső oly nyugodtan, mintha a világ legérdekesebb eseményéről lett volna szó. Csak szivarának füstfellegei lettek egy kissé tömörebbek.

A fivér közönye még inkább fokozta Anna neheztelését s a felindulás látható jelével folytató:

— Igen, tegnap egy találkán voltam szerencsés őt ama fiatal emberrel megleshetni. Az természetesen szép, elegáns ur, élénk, tüzes, egész másképp tud a nőkel banni s ha te fivérem nem lennél Belső s nem szeretnél oly ösztönnel, nem is tudnám Margitot rosz neven venni, a miért amatt előbb helyezte. Te alig vetted észre szerelmedet irányában. Látod, most is, a helyett, hogy elbeszél-

lésemnél tűz és villám légy s böszülten járkálnál a szobában, fenyegetőznél, hogy vetélytársadat agyonlövöld: nyugodtan ülsz s szivód szivarodat élvezettel tovább, mintha az időről beszélgetnék veled.

Még most sem mutatott Belső arra nyugodtságnál egyebet. Pedig bensejében böszülten tombolt a vihar, sokkal erősebben, mint hogy erről nővérenek csak sejtelme is lehetett volna.

— S ez valóban mind igaz? — kérde Belső kis vártatva lassan.

— Elbeszéltem volna-e különben neked? — mondá Anna. — Margittal együtt voltak a kerti kis nyári lakban. Tegnap ott találtam őket s ma ismét ott fognak találkozni. Egész tisztán, kivehetőleg hallottam a következőket:

„Hány órákor?”

„Igen, este nyolc órákor!”

— S mit szándékozol most tenni? — kérde tovább Anna élénken, egészen fivére közelébe huzódva.

— Azt majd megtudod! — volt a nyugodt felelet s csak most emelkedék fel székeréről Belső, azon szándékkal, hogy elhagyja a termet. De nővére visszatartá.

— Látod Belső, te vagy az oka az egész történetnek. Oly hidegen, egykedvűen csak nem szabad egy férfinak sem arájával szemben viselnie magát; ily viselet mellett kétkedni kezd az a szerelemben s szíve az iránt kezd több vonzalommal viseltetni, a fki hízlegésekkel inkább körül tudja hálózni. Mond csak igazán, szereted-e Margitot? — s a fiatal leány várakozásteljesen nézett bátyja szemé közé.

— Hogy is kérdezhetsz ilyet?! — felelte Belső felindulva. — Akartam volna-e őt nőmmé tenni, ha nem lenne kedves előttem?

nyöket, Európa népszabadságának geniusa soha sem fogja szentesíteni azokat s kiket ma meghódított, holnap ép azok lesznek legnagyobb ellenői.

Tartsa meg tehát komoly nyugalmát a nemzet s várja be higgadt türelemmel a tragédia végletét. A magyar közvélemény úgy a sajtóban, mint népgyűlésein, úgy a parlamentben, mint a megyék termeiben kinyilatkoztatta külföld előtt politikai meggyőződését és irányelveit. A kormány ismeri a nemzet aggodalmait s maga nyilatkozott erősen és érthetőleg. Nem titkolja már is érdekeink sérelmét, melyet tudni fog megvédeni.

Lehangoltságot, bizalmatlanságot kelteni azon kezek iránt, melyek a hullámzó habok között vezérlék monarchiánk hajóját, lemondó apathia szilvesztrén a nemzetet, megzúszasztani a társadalom lüktető erejét, bevégzett ténynek állítani sötét, rozszakartu kombinációkat — mindez nincs most helyén s kik teszik, bünyös játékok tűznek a nemzetet. Ne induljunk ily nagy eseményeknél oly jelszók után, melyek a pártzenvedély kifolyásai. Ne gyanúsítsuk szereplő államférfiainkat oly vádakkal, melyek magát a nemzetet alázzák meg. Ez kis hitűségnek a jele. A bizalmatlanság elcsúgassza az erőt, pulyává teszi a jellemet, ha indokolatlan. Az újabb magyar társadalom egyik, nem kis hibája az, hogy alkotmányos átmeneti éveink nehézségeit oly sötét színben színezi ki magának, oly desperatán lemondásra hajlandó, melyvel többet árt magának és többet használ véle ellenségeinek. Ha valaha, akkor most kell hogy megálljunk helyünket férfias eréllyel. Az osztrák-magyar monarchia politika irányja még eddig mit sem változott a keleti kérdésre nézve s míg Magyarországnak befolyása lesz a monarchia ügyeire, míg a nemzet politikáját a törvényhozó testület fogja képviselni, míg lesz felelős kormányunk, addig a nemzetnek csüggedésre nincs oka s ilyet nem szabad magával elhittetni, ha méltóságán csorbát nem akar ejteni. — Oroszország ismeri az osztrák-magyar monarchia keleti politikáját, a háború kérdése tőle függ. Tegyen a mit akar, Magyarország tudni fogja köteleességét.

* **Tisza miniszterelnök és Széll pénzügyminiszter** — mint a „B. C.” írja — 7-én reggel Bécsbe utaztak, részt vevő egy, a delegációknak tennő előterjesztés végleges megállapítása tárgyában tartandó tanácskozásban, mely előterjesztés egy rendkívüli hitelre, illetőleg felhatalmazásra vonatkozik. Az osztrák kormánnyal a kiegyezési törvényjavaslatok tárgyában fenfőgő differenciák fölött csak néhány nappal későbbben fognak a tárgyalások folytatni és akkor Trefort kereskedelmi miniszter is felutazik.

* **A képviselőház** határozata folytán az állami számvivőszék elkészíté, s még a múlt évben a kor-

mánynak, át is adta a „belsővezetéről” szóló törvényjavaslatot, melynek némely részletei iránt a miniszterium, s a számvivőszék között folyó tárgyalások rövid idő alatt befejezve lesznek, s a tvjavaslat a ház elé lesz terjeszthető. A ház pénzügyi bizottsága felszólítandónak határozta a kormányt az említett tvjavaslat kiegészítéséről az „állami számvitel szabályozása” tárgyában is tvjavaslat beterjesztésére, hogy így az államháztartás ellenőrzése úgy a közeg, mint az eljárás tekintetében teljesen szabályozott, s az alkotmányosság követelményeinek mindenben megfelelő legyen.

* **A delegációk** márc. 8-án tartották első bizottsági ülésüket, és mint írják, ekkor gróf Andrássy a hitelkövetelést hosszabb programszerű beszéddel fogja indokolni.

* **Az új bolgár állam fejedelme**, mint Bécsből jelentik, már ki van jelölve Battemberg herceg személyében.

* **A brassói tömörít vasút** építésére a költségvetési törvény által 1877-re engedélyezett egy millió forintnyi hitel a múlt év folytatán azon oknál fogva, hogy a vállalkozó az előző évi elmaradást, ez évben pótolta, tetemesen — kerekében 588 ezer forint kiadási többlettel — túlterhelte. A közlekedési miniszter az összegnek póthitelként leendő engedélyezését kéri a törvényhozástól azon megjegyzéssel, hogy a sinek a vasut számára a kincstár díszdíjait vasgyártásban gyártatván, ennek a szállított sinekért 300,873 forint menő követelését a miniszter — pénzügyminiszter társának beleegyezésével — csak az 1878-ik költségvetés terhére egyenlítő ki, bár az elszámolás helyessége iránti tekintetek e tételnek is még az 1877-ik évben való kiegyenlítését s elszámolását tették volna kívánatossá, mely esetben a póthitel mintegy 888,000 forint tenne.

A keleti kérdés.

Cár és szultán üdvözlő sürgönyöket váltanak egymással, az orosz-török békekötést Szentpétervártól és Konstantinápolyban hivatalosan tudatják a néppel; — de a föltételeket mindezek dacára még e pillanatig sem ismerjük hitelesen. Bizonyosnak csak egy látszik: hogy Oroszország meglehetősen engedett azon pontokban, melyek kizárólag a portát és némileg Angliát érdeklik, mint p. o. a hadikárpótás és a török hajóhad kérdése; de nem engedett abban, a mi Ausztria-Magyarországot érinti: Bulgária szervezése tekintetében. Ezt megerősíti egy bécsi közlemény is, mely jelenti, hogy azok az apróképek koncessziók, melyeket Oroszország Bulgáriát illetőleg tesz, meg nem felelnek monarchiánk követeléseinek, s ez lesz egyik legfontosabb tárgya az egybeülendő konferenciának.

A konferencia ügyében végleges megállapodások még mindig nem történtek. Egy berlini sürgöny szerint Oroszország legújabbán azzal lépett a hatalmak elé, nem találunk e jobbnak, ha a kabinetek külön-külön tárgyalnak a függő nagy kérdéseket; Anglia és Ausztria-Magyarország azonban határozottan kívánják a konferencia megtartását. Egy másik akadémikuskodás Oroszországnak most ismét az, hogy mégis csak kongresszus legyen, még pedig Berlinben. Bismarck hg. most már állítogal nem idegenkedik annyira ez eszmétől, s ha Baden-Baden helyett csakugyan Berlin választanak színhelyül, akkor a tanácskozány miniszterek kongresszusa volna, s körülbelül márc. végén ülne össze.

két testvér által külön vezetett naplókban vannak merítve.

— S Anna fivére, dacára komoly zárkózottságának, rá tudta volna venni magát egy ilyeszerű napló vezetésére? — kérdém egy kissé hitetlenül.

— Epen az olyan hallgatag, keveset beszélő emberek érzik rendesen a legelőnőbb szükségét az irtó közléseknek. S hogy annál inkább meggyőződjék ön arról, miszerint ez elbeszélés nem saját költeményem, meg fogom önnek mutatni a nálam levő két naplót is! — lón az orvos felelete.

— S a történet vége?

— S nem jön önnek segélyére képzelő tehetése? — kérdé némely gunynyal az orvos.

— Az igen ugyan, — felelém — de én öntől a valóságot ohajtom hallani.

— S én önnek valóban csak is tényeket mondok el; ezért egyszerű történetemmel úgy kell megelégednie önnek, a mint azt előadni képes vagyok — s tovább folytatta elbeszélését:

„A kedélyes leány boldog volt, hogy alkalmat talált mind e hasznos tudnivalókról fivérét felvilágosítani, a nélkül, hogy csak sejtette volna is, hogy Benno bensejében mi megy véghez. Közönyösségében, nyugodtságában csatlakozott. Ennek kebelében rémítő vihar dühöngött, melyet hiába iparkodott az erőben való kőborlásával enyhíteni. Csak alkonyatokor tért vissza s örült, hogy nővérét nem találta hont. Mint repült, tova minden higgadtság, egész belsejét elárasztó izzó szenvedély viharozva fel utána. Megesküvök... De nem! — szakította félbe az orvos rögtön elbeszélését — Jöjjön szobamba s olvassa el az utolsó sorokat, melyeket a szerencsétlen naplójába írt; az önnek sokkal több fogalmat nyújt ezen fiatal ember különös jelleméről. — S minden további szó nélkül szobájába vezetett az orvos engem.

(Vége következik.)

A napi kérdések sorába került Bosznia és Hercegovina megszállása is osztrák-magyar csapatok által. Alább közöljük az erre vonatkozó tudósításokat. Hogy a megszállás nem képezheti monarchiánk keleti politikájának végcélját, eléggé ki tűnik az alább olvasható jelentésekben, melyek tudtunkra adják Oroszországnak az ellenünk való készülődéseit, és — viszont a miénket!

Moegósiát előkészíteték. Bécsből írják a „N. P. J.”-nak: Megbocsáthatlan optimizmus volna az hinni, hogy az okkupáló hadtestnek Boszniába és Hercegovinába vonulása, mely Ausztria-Magyarország keleti akciójának kezdetét jelzi, ezen akció befejezését is képezi. A legmértővőbb körökben úgy látszik, nem igen hiszik ezt; az általános mozgósításra serényebben készülnek, mint valaha és van elég kézzelfogható jelenség, mely azt bizonyítja, hogy tán mégis többre készülnek, mint pusztán Bosznia és Hercegovina okkupációjára. Fel nem tehető, hogy a hadügyminiszteriumban az okkupáló csapatokat kizárólag kétszersülttel akarják etetni és az összes élelmiesi raktárokat mégis arra utasították, hogy minden erő felhasználásával készítsék a kétszersültet. A célra bevitták a szabadságot, néhány raktárnál civilmunkásokat fogadtak fel. E hó végeig több millió adag kétszersült kell elszállításra késznek tartani. Gácsországra több vezérkari tisztet és előkelőbb intendatúrát tisztviselőt küldtek, hogy esetleg rendezzenek be etapp-állomásokat, élelmi raktárakat stb. Hogy ez mind csak az okkupáció végett történik, alig képzelhető.

Az oroszok által legyilkolt lengyelek ügyében Párisból sürgönyzik: Franciaországnak keleten állomásozó politikai ágensei megerősítik, hogy az oroszok csakugyan végeztek ki lengyeleket és köztük osztrák alattvalókat is. A francia külügyminiszterium pozitív adatokat kapott ez ügyről.

Konstantinápoly, márc. 5. A törökök állítják, hogy egy új európai háború esetén semlegesek maradnak, s demantálják a hirt, mintha Török- és Oroszország véd- és dacszöveget kötött volna egymással.

A békeszerződés kimondja, hogy Bolgárország fejedelme nem lehet valamely uralkodó európai család tagja. A bolgár hűbér összege csak két év múlva fog meghatározatni. Bolgárország a cavalet tengeri kikötőt kapja. Az orosz csapatok a Márványtengerben szállnak hajóra, a Bosporuson térnek vissza, de nem vonulnak be Konstantinápolyba. A bolgárországi várak mind leromboltatnak; Bolgárországban nem maradnak török csapatok. A békeszerződés aláírása előtt Ignatiev tábornok azt kívánta, hogy Orosz- és Törökország, az e két állam közt megkötött szerződésnek minden pontját védelmezzék a kongresszus előtt. Sayfet basa megtagadta ebbe beleegyezését adni, Ignatiev tábornok Szentpétervárra fordult s utasításokat kért. Még nem tudni, hogy e kérdés mint fog elintéztetni. Oroszország lemondott Szalonikról, Bolgárország azonban magában foglalja Burgast, Vargát és Kusz-tendst. A követelt hadikárpótás 40 millió sterlingről 12 millióra szállítottat le.

Az okkupáció.

Bosznia és Hercegovina okkupálása — írja egy bécsi levelező — nem fog sokáig magára várni. E két tartományban nem szabad szérbenk lenni, sem montengreóknak, legkevésbé pedig oroszoknak; török nem lehet, midőn a birodalom többi részeitől egészen elszakított és így híres más hátra, mint hogy Ausztria-Magyarországhoz csatlakoztassék.

Katonai körökben 4-én az hírlett, hogy a bevonulás már a legközelebbi napokban megtörténik, de ez még kissé korai hírek látszik. Katonailag ezen eshetőség a legapróbb részletekig elő van készítve. Az okkupációt egy három hadilábra állított gyalog hadosztályból alakított hadtest fogja összpontosítani. Egy gyalog hadosztály a maga és 2 dandár törzskarával együtt 12 gyalog zászlóalj, 2 vadász zászlóalj, 2-4 lovas század, 3 üteg ágyú és egy század műszaki csapatból áll. Ezen felül a gyalog hadosztálynak van hadosztályi tüzérségi karja, tábori egészségügyi intézete és élelmezési vonata. A létszáma mintegy 15,000 ember s 2300 ló.

Az okkupáló hadtest e szerint mintegy 45,000 ember lesz.

Magában Boszniában is, úgy látszik, előkészítik a talajt s már kétféle bizonyos mozgalmat mutatkozik. A bécsi felhivatalos „Pol. Cor.” levelezője Serajevo-ból megerősíti, hogy bégék s a főváros tekintélyes mohamedán lakosai egyetértéssel akarnak jutni a katolikus párt fejeivel és egy követéséget Bécsbe küldeni, mely az ország szomorú helyzetét előadva, kimutassa azt, hogy a török hadsereg már bir kellő auktoritással s nem képes az országnak nyugalmat, élet- és vagyonbiztonságot adni s ezért azt sürgetnék, hogy Boszniát és hercegovinát szállják meg az osztrák csapatok. A küldöttség tagjai gyanánt említettek: Kapatino-vics bég, Attif bég, Mehemed bég és Sokolovich.

Háromszekmegye közg. bizottsági gyűlése március 5-én.

A folyó év március 5-én megtartott megyei közigazgatási bizottság tárgyalása rendjén az egyes közigazgatási bizottsági ágak előadói havi jelentéseiket megtették.

Jajna Sándor kir. tanfelü győző jelentése.

Ide február 5-ikétől a jelen időpontig terjedő hat évi időszakra e német megye tanügyi állapotára vonatkozólag a következő figyelmet érdemlőbb mozzanatok van szerencsém közölnöm: a) Valamint a mindennapi, úgy az ismétlés iskolázás pontos gyakorlására főszóvalnak kellett volna fektetni, minthogy némely községekben és pedig névszerint: a bodoki, zoltáni, étfalvi, gidófalvi, árkos, barátosi, kurtapataki, esztelneki, béla falvi, málnási, futásfalvi, kézdi-szentléleki, kézdi-martosi, soosmezei, fotosi, sepsi martonosi elemi népiskoláknál ezt illetőleg jelentékeny hiányok tapasztaltak, nevezett községek előjárásai, hivatkozással a tekintetes k. bizottságnak e tárgyban ismételten kiadott rendeleteire, oly emlékeztetéssel lettek figyelmeztetve a fenfőző szabálytalanságok megszüntetésére s az 1868. évi 38. t. c. 4. §-ában előírt szabványok alkalmazására, hogy ellenkező esetben velők szemben az 1876. évi 28. t. c. 7. §-ban előírt eljárás mulhatatlanul foganatba fog vétetni.

b) A lisznyói, sárfalvi, szászfalusi felekezeti, nem különben a zágoni görög keleti népiskoláknál a népoktatási törvénnyel ellenkező fogvatkozások derítették fel, azok megszüntetésére a hivatalos intézkedések folyamataba tetették.

c) A nyújtódi rom. kath. felekezeti iskolaszéktől betérjesztésététvén az iránt, hogy ottan még a múlt 1876. év folytatn felépített új iskolához teljes bevezetésnek és felszerelésnek hiánya miatt az iskolaügy zibbadásnak van kitéve főképp azon okból, mert nevezett község tagjai a rájuk törvényesen kiírt járandóságok befizetésével késedelmeznek a baj orvoslása céljából, az illető községi előjárás felvilágosítás adás és a szóbanforgó hátrálók behajtásának eszközölése által az ottani népiskolaügy jó rendbe hozatalának segélyezésére felhivatott.

d) A gelencei, imecsfalvi, futásfalvi, hilibi, esztelneki elemi rom. kath. felekezeti népiskolát célszerű épület és berendezés hiánya miatt a népoktatási törvény kívánalmainak meg nem felelő, mielőtt a miniszteri magas megint hardmad izben is ez intézetek ellenében alkalmaztatnák, tisztelettel felkértem érdelvi rom. kath. püspök ur ő nagyméltóságára, hogy említt népiskolák jobb karba hozatala iránt, a kellő intézkedéseket mielőbb megtételei méltóztassék.

e) A feldobolyi községi vegyes elemi népiskolánál az ottani tanító több ízbeni rendellenes elkövetése miatt panaszok merültek fel s a panasz tényálladéka valósággal is konstatáltnak, bepanasztott tanító az ellene emelt mulasztásokat illetőleg az ottani községi iskolaszék útján e hó 10-ig betérjesztendő magá igazolására felhivatott.

f) Iskolafelügyeleti alkalmával kiderült, hogy a szörcei községi tanító azon körülmény miatt, mert az ottani közs. iskolai gondnok múlt évekéről számadásait még be nem terjesztette, a jelen iskolai évben az államsegély ki nem szolgáltatása miatt még semmi fizetést sem kapott, sőt még a múlt évről is van, hátrálék követelése: nevezett község előjárásai felhivatott, hogy hatásköréből kifolyólag említt gondnokot számadásainak e hó 15-ig leendő betérjesztésére rászorítsa s ennél folytán az illető tanító fizetésének pontos kiszolgáltatását eszközölje.

g) Az iskolai hatóságok részéről tett hivatalos jelentések szerint a roncsolói toroklók uralkodása miatt tanítási szünet fordult elő a baróthi, árapataki, hídvegi, szacsvai népiskoláknál.

h) Tanítótálasztások illetőleg állandósítások fordultak elő a zabolai biskárdi, altorjai felcsernátoni és feldobolyi községi iskoláknál.

i) A felcsernátoni k. iskola számára államsegély engedélyezés mellett a múlt év folytatn felépített új iskolaépület előléges orvosi vizsgálat és megnyitást biztosítás után a megelőző hóban tényleges használatba vétetend. Mernői felülvizsgálat alá vétettek a zágoni, zabolai és barátosi ujonan épült községi iskolaházak.

k) Felső-Volái népes községben eddigelé semmiféle, sem felekezeti, sem másféle iskola nem lévén, az illető előjárásai felhivatott e tárgyat illetőleg kezdeményező lépéseket tenni s tervezetel terjesztési be, miután azon községben az iskola állításhoz megkívántató anyagok nem hiányoznak, lévén a jóakaraton kívül elégséges munkaerő és az építkezéshez olcsó áron beszerezhető kő és faanyag.

l) Közlebből vall. és közoktatásügyi m. k. miniszter ur kegyes engedélyezésé folytán tanszerek nyeresében részesültek az oroszfalusi, karatnai, kézdi-vásárhelyi, kovásznai, árapataki, albisi községi iskolák.

m) Örömmel jelenthetem Barabás Elek sepsi-baconi református énekesvezér és felekezeti tanító azon dicseztetés tényét is, miszerint a Nagybaconban felállítandó községi kisedővoda pénzalapjának gyarapítására 150 forint készpénzt adományozott. Mind az alapítványozó, mind a kezeléssel megbízott ottani községi iskolaszék felhivatott az alapítványlélvél 3 példányban kiállításra a végett, hogy a fennálló gyakorlat szerint ezen üdvös célú adomány miniszteri magas megerősítés alá felterjesztethessék.

Végül tudomás és közöztetés végett bátor-vagyok bejelenteni vall. és közoktatási miniszter ur ő nagyméltóságának következő tartalmu magas rendeleteit:

1552. sz. Hemerka Annának 1874. szept. 28.

án kelt tanképesítő oklevele elveszvé, e helyett nevezett tanítónak számára a pozsonyi állami tanító-nőképző által másolat adatott ki.

2839. sz. Löblovits Adolf, Mőzesvallásu főre-altanodai tanuló jelentékeny lopás miatt minden népiskolát meghaladó tanintézetből kizárattott.

32022. sz. Artaria és társánál Bécsben 1852-ben kiadott „Oeustereichischen Monarchie“ című térkép alkotmányellenes voltárét az összes hazai iskolák használatából tiltattott.

32096. sz. „Geografia Ardealului pentru scolele populari. Irta Moldovanu Janos. Balázsfalva 1870.“ című könyv Magyarország közjogi állapótával ellenkező kitételeket foglalván magában, a hazai román iskolák használatából szigoruan tiltattott.

A tanügyi előterjesztések közül említést érdemelnek:

a) A körösi ujonan alakult községi iskolára vonatkozó miniszteri leirat, mely a szükséges államsegélyt némely adatok pótlólagos beszoalátása esetében kiállításba helyezi.

b) Bodola Antal feldobolyi közs. tanító állandósítása.

c) A baróthi közs. bíró ellen azon okból elrendelt fogyelemi vizsgálat, mert nevezett előjáró hivatalos felhívás után sem teljesítette az iskolamulatszék ellenében a törvényben megszabott kötelezettségét.

d) A zaláni községi iskolánál az 1871. év folytatn előfordult pénzkézelési rendtelenség, melynek következtében az akkori iskolaszéki elnök és pénztárának az általok szabályellenesen kiadott 100 forint 50 krajczárértékre köteleztettek azon hozzá-tétellel, hogy vagyonvilánság, illetőleg nem fizet-he és esetében az érdeklét összeg megtérítése az iskolaszéki tagokat egyetemlegesen terhelendi, mint a kik a vonatkozó törvények és letett esküjőknél fogva is az iskolai vagyon gondos ellenőrzésére voltak kötelezve.

e) Maksai Lázár volt eresztvényi községi tanító és Puskás Lajos volt iskolaszéki elnök között, az előbbi ellen foganatosított pótlólagos fogyelemi vizsgálat ügye azon megállapodással, hogy miután vádolt tanítói állomásából önkéntesen kilépett s ez által a törvényhatóság tagja lenni megszűnt, a kérdéses ügyiratok minden további ellátás nélkül felterjesztendő lesznek vallás és közokt. m. kir. miniszter ur ő nmltghoz további intézkedés végett.

Egmlayer Adolf kir. mérnök jelentése.

A múlt hó elején az államnak különböző pontjain, de leginkább a 47 és 49-ik mértékező-kaszában Bereck és Soosmeze között nagyobb terjedelmű hófúvások a közlekedést lényegesen hátráltatták. A hőtőmegek mintegy 3000 méternyi összes hosszúságra az úttest egész szélességében 120 centiméter közép magasságban borították el az utpályát. A kir. építészeti hivatal ily nagymérvű elemi csapásokkal szemben elégséges anyagi segédesszókkel nem rendelkezik; minél fogva a hónap legszükségesebb eltakarítását másfépp nem eszközölheti, mint az által, hogy az 1871. évi XVIII. t. c. 122. §-a alapján a kir. közm. és közl. miniszteriumnak 1875. évi 15,959 sz. alatt kibocsátott kőrendelethez hivatkozva a hófúvatokhoz legközelebb eső községeket a hónap egy szakernyom szélességére való eltakarítására felhívta. E felhívások, habár némely községek azoknak erejőkhöz képest eleget tettek is, épen ott maradtak eredmény nélkül, hol a hónap eltakarítása a közlekedés érdekében legszükségesebb lett volna; miután e célra egyetlen egy segédmunkás sem rendelkezett ki; s hogy mindennek dacára az illető helyeken a közlekedés teljesen meg nem akadt, egyedül az időjárás hirtelen fordulatának köszönhető, melyszerint a hó teiején fagyott kéreg képződött, a melyen a járművek a vonórónak csak rendkívüli megfeszítése mellett haladtak előre.

Tekintve, hogy bármely utvonalon az akadálytalan, biztos és könnyű közlekedés elsőrendű érdeke épen azon községeknek, melyek az utat leginkább igénybe veszik, és szemelött tartva azon anyagi kárt, mely a vonórónak tulzott igénybevétele, a járműveknek rossz utoni, romlása és leginkább az idővesztéséből az egysékre és ennek folytán a közvagyonra háromlik, tekintve végre azt, hogy a hófúvások okozta közlekedési akadályok, mindjárt keletkezésük után aránytalanul csekélyebb munkaerővel elháríthatók, mint mikor a hó már megfagyott: jövendő esetekre nézve ohtajándó volna, hogy a községek, melyeknek segélye hófúvások eltávolítására kikértek, a kívánt munkaerőt halasztás nélkül az illető községek rendelkezésére bocsátsák, és ézt által a kir. építészeti hivatal feladatát saját érdekük és a közérdek szempontjából lehetőleg megkönnyítsék.

Az államuton készletben lévő 1709 kavics-halom közül február hóban elterítetett 82 elterítetlen maradt 1627.

A tek. közigazgatási bizottságnak f. évi 102 sz. a. kelt, az Eresztvény és Maksa közti utszabályozás megvizsgálása tárgyában kiadott megbízásnak eddigelé a vizsgálat alapos keresztülvitelére nem kedvező időjárás miatt eleget tenni nem lehetvén, a jelen hó folyamata alatt a vizsgálat meg fog tartatni és a vonatkozó okiratok a tek. közigazgatásnak jövő ülésén elő fognak terjesztet.

A mi a nevezett utszakasznak a jelen viszo-

nyok közti járhatóságát illeti a vállalkozó a részletes feltételek 5 pontja értelmében, melyszerint ő az építés tartama alatt a közlekedés biztonságáról gondoskodni magát kötelezte, a kir. építészeti hivatal által mult hó 28-án 147. sz. a. a kavicsnélküli utrészeknek azonnali beakavicsoltatására és egyáltalában a biztos közlekedésnek megfelelő utpályának mihamarábbi előállítására felhivatott.

Miután a kir. építészeti hivatal azon meggyőződésre jutott, hogy az utszakasz közalapjának 4 méternyi szélessége sem az államut rendeltetésének sem a tetleges közlekedés igényeinek meg nem felel, annak 6 méterre való szélesítése és részbeni meghosszabbítása iránti műjavaslatot már elkészítette és azt a n.méltóságú m. kir. közm. és közl. miniszteriumhoz fogja óvághagyás végett felterjeszteti.

Nem mutatkozott újabb körülmény a szokottnál, csupán a postai igazgatóság részéről megjelent képviselő jelentéséből tűnt ki az, hogy ez ágban a közigazgatási bizottság előtt hiányok merülvén fel, a pontos képviseltetést illetőleg a főispán intézkéni fog.

Előadottat Szentgyörgy város részéről az árvaszék ujra szervezésére és a békebírószék felállítására vonatkozó felterjesztés. Békebíróknak az ismert igen derék Kosztyán Győző jogvégeztet egyén választott. Ugy szintén Kézdi-Vásárhely részéről is az odaváló főjegyző lett választva. — A mi Bereck városát illeti, a mennyiben, ha a békebírószék helyes szervezése végett jogvégeztet nem alkalmaztatnák, az 1876. 5. t. c. 44. §-án alapján aligha nagy községnek nem lenne nyilvánítandó s ez irányban szervezendő.

A sepsi-szentgyörgyi árvaszék alakult: elnök Császár Bálint, Gyárfás Lajos, Kovács Bálint, Molnár Sámuel. A kézdi vásárhelyi a jövő gyűlésen fog tárgyalás alá vétetni.

Felolvasztatott az ipar és kereskedelmi miniszteriumnak azon leirata, a melyben a közigazgatási bizottság választott tagjaihoz felhívást intélt, hogy azok egyes tagjai vállalkozzanak évnegyedenként Háromszékmege területén az ipar s kereskedelem ágazataiba vágó nemzetgazdasági egyes fejlődéseket és szükségleteket a magok közt felosztott megállapodás szerint bejelenteni, illetőleg véleményezni; erre nézve gróf Nemes János, Bartha János, Hollaki Atilla, Nagy Károly, Ujvárosi József, Pünkősti Lajos, Zeethal Ferenc és Béli Tivadar urak ajánlkoztak. Ez igen fontos, csak hogy a birtokrendezéseknek kellene e valóban egy gazdasági egyesület céljának megfelelő természetű bírói intézkedést megelőzni.

A nagyborosnyói községi iskola tanítójának e nékveztérére lehetősege felett újból kérdés merült fel az illető referens kedvezőtlen előadás folytán: mivel az úgy alapos elbírálásra vonatkozó község véleményes jelentése be nem érkezett egy időre attól folyóvá tétetett a kérdés végleges megoldása.

Nagyborosnyói községe Kelemen Lajos tisztí ügyész urat választotta meg ügyvédnek.

Több tárgy nem lévén, a gyűlés esti fél 9 órakor véget ért, a mikor a bizottság tancsműs része egyenest vonult a székely nemzeti múzeumbálba.

Vidéki élet.

Baróth, 1878. március 5.

Tekintetes szerkesztő ur!

Baróthon március 2-án a „Székely nemzeti múzeum“ érdekében megtartott bál igen szépen sikerültnek mondható; a tiszta jövedelemről nem szólhatok, mert rendező nem voltam, gondolom azonban, aránylag a szentgyörgyini sikerültebb lesz. —

A mi a mulatság szellemi részét illeti annyira élénk és kedélyes volt, hogy valóban igen nagyot vesztettem volna, ha e táncmulatságban részt nem veszek.

Nem táncoltam ugyan, mivel nem is vagyok táncos, de annál több gyönyör élvezet jutott kezdetől végig nézni a kedélyes azon ritka összhangzást, melynek tulajdonosságát a feszelen házi mulatságokban találjuk fel. Főképpen kellemes hatást tett a rendezőség által igen helyesen választott bálanya Udvarhelyszékmege főispánának mindenki irányában tanusított szívessege és ismert nyájassága. De emelte a bál tekintélyét és kedélyességét két főispánnak jelenléte, ezek közül, míg a valóban derék önzetlen hazafias érzelmű háromszékmegei főispán kezdetől végig táncolt s részt vett a társalgás minden mozzanatában, addig a másik szintén hasonló kedvességű udvarhelyszékmegei főispán elegendett a nem táncoló rész köré barátságos társalgással tevén kellemessé az estét, szünidő után jött a rendezőség által ügyesen összeállított tárgyak kisorsolása és a tombola. No ez volt még aztán a zibvásár! egyszerűen 4—5 ambono, quaterno! Rohannak a tárgyak kiosztásával foglalkozó nőkhöz, mulatságos perlekedések támadtak, és a kedves rendező nőknek mulatságos ki-játszásokra hamis ternok és quaternok jeleztek, szóval ellett minden bővön, sőt a zsebek érzékenységgel a kikerülhetetlen rendezőtől olyasmit is meg kellett venni, a mire szükség nem igen volt. Ezután csakhamar a tánc újból kezdetét vette és én, ki végig néztem a táncot, agyonhalgattam mindenféle társalgást. A nőknél nem annyiban az öltözetben gyönyörködtem mint tulajdonosaikban,

111 voltak láthatók az asszonyok, egy a leányok között azon szépek, kik a sepsi-szentgyörgyi múzeum-féle bálban is tán a legszebbek voltak, hogy meg is említsem Sényi Sándorné, Schwarz doktorné, és a leányok között a valóban kedves Zathurecki Berta, ki, mint e bálban rendező elnöke és Zathurecki Izabella stb. Szóval szépek és kedvesek voltak mind a mindnyájoknak jó kedvük volt, csak nekem nem volt jó kedvem azért, hogy miért nem tanultam meg táncolni.

XIII. Leo pápa koronázása.

A koronázási szertartás kissé szomorúan, de minden zavar nélkül folyt le s délelőtti 9 órától délután 2 óráig tartott. A meghívott vendégek reggel 8 órakor mentek a Sixtus-kápolnába. Ekkor az utcák még csaknem üresek voltak s a Szent-Péter-téren csak egy század katonaság állt. Kilenc órakor azonban a Sixtina már tömve volt; a többiek között a parmai herceg és neje is helyet foglalt a fejedelmek karzatán. A közönség számára 3 helyiség volt berendezve. Az első a Sixtina előtti ugynevezett Sala regia, mely máskor váró teremül szolgál a Sixtinaba jutni akarók számára. Itt karzatok voltak felállítva azon vendégek számára, kik látták ugyan elvonulni a koronázási díszmenetet, de magát a koronázást nem látták. A nők számára külön karzatok voltak és pedig a pápa határozott parancsára oly magas rácsokkal ellátva, hogy az ott levő nők láthattak ugyan mindent, de őket a menetből nem láthatta senki. Innen a Sixtinaba lehetett jutni, melyen nem történt változás. Csak az oldaltól jobbra volt trónemelési felállítva. A falaknál padok voltak a bibornokok és főpapok számára.

A Sixtinából egy 300 lépésnyi hosszú folyosó vezet a Pétertemplom ugynevezett loggiájába, a mely olyan nagy, mint körülbelül a pesti vigadó nagy terme. Innen három nagy ablak néz ki a Péterterre és ugyanannyi a templomba. A középső ablak előtt óriási állvány készült, mely gyönyörű szőnyegekkel volt bevonva. Az állvány közepén van a trón, mely sokkal fényesebb és nagyobb, mint a Sixtinabeli. A tróntól két oldalon a bibornokok karszékei állanak. Az egész loggia tömve van pápai érzelmű római főnemesség s a diplomácia tagjaival. A loggiából áttekinthető a Pétertemplomba, mely szinte minden zugában tömve van. Tíz óra tájban a díszmenet élén a pápával megjelenik a Sala regiában. A menet 150-200 tagból áll. Elöl testőrök, a római nemesség tagjai, a szerzetrendek főprókurátorai, a kamarások, a pápai palota főfelügyelői elhaladnak; utánuk jön egy pap, ki veres párnán viszi a tiarát, őt követik a kamarások, a konsistoriumok ügyvédei, két pap, mindegyik mitrát visz egy kis párnán, az apostoli aldiakon, ki a pápai keresztet viszi, azután a svájci gárda kapitánya és több tagja. Őket követi a pápa, jobbról és balról egy-egy bibornok-diaconnal, kik a pluviale széleit fogják, utána jön két protonotarius és egy római főnemes, ki az uszályt viszi. A pápa szilárdan és méltósággal lépdel, fejét magasan tartja s végig tekint a jelenlévőket.

A Sala regiában tizenkét, vörös selyembe öltöztött szolga a pápát a gestatoriában a Sixtina ajtajáig viszi, hol a csepű elégetés szertartása, a „Pater sancte! Sic transit...“ szavak elmondása mellett hagyományoszerően végbement. Ezt követte a koronázó mise, mire tizenegy órakor a pápa a gestatoriában a kápolnába a loggiába vitetett; a díszmenet követte őt. A folyosón levő közönség térdre borult, midőn a menet elvonul. A loggiába érve, a pápa a gestatoriából kiszállt s a trónon foglalt helyet. Bibornokok környezték őt. Ekkor Guidi bibornok a pápához lépett s fejére tette a koronát, melyet egykor a római polgárok ajándékoztak IX. Pius pápának. Az egész közönségben nagy mozgalom támadt; csak a pápa tartotta meg nyugalmát. A koronázáskor Guidi a szokásos „accipe tiaram“, stb. szavakat elmondván, két bibornok a pápa elé térdelt s kinyitotta a mise könyvét, melyből a pápa felolvasta az általános bünbocsánatra vonatkozó szakaszokat.

Az utolsó mondatát, a benedictiót, a pápa állva mondotta, emelkedett hangon kezét áldólag terjesztve szét. Áldás közben az összes jelenlévők térdre borultak. Erre a pápa ismét a trónra ült, s a bibornokdiakon előbb latin, azután olasz nyelven felolvassa a bünbocsánatot, melynek szövegét pár perc múlva nyomtatott cédulának a tömeg közé dobja. Több percig tartott evviva hangzik s mindenki egy becses bünbocsátó cédula birtokába igyekszik jutni. Két órakor a pápa ismét a gestatoriába ült s a díszmenet visszakisérte őt termébe, hol a bibornokok hódolatát, a lábcsokot s a diplociacia kar. szerencse kívánatait fogadta. A Péter templomban mintegy 20,000 ember volt jelen. Azt hitték, hogy a pápa a templomba jön. De ez nem történt, a nép kedvetlenül távozott. Este főleg a templomok közelében a házak ki voltak világítva. A tömeg „le a gyertyákkal“ kiáltások közt kezdte beverni a kivágott ablakokat. A rendőrség egy ideig tetlenül nézte a zavargást, de midőn az nagyobb mérvet öltött, több zavargót, köztük egy szekrestyést is elfogott.

LEGUJABB.

Bécs, márc. 6. Andrassy gróf a konferenciára való meghívást visszavonta; most kongressus vé-

tett tervezetbe, mely Berlinben tartatnék. Ennek keresztülvitele csaknem bizonyos.

London, márc. 6. A „Reuter“ jelenti tegnapi kelettel; A szultán megengedte az oroszoknak, hogy mind addig San-Stefanóban maradhatnak, míg az angol hajóhad a Márványtengeren marad.

Szentpétervár, márc. 6. Az „Ag. Russe“ megerősíti, hogy a vezérlo miniszterek kongressusa Berlinben össze fog ülni, a berlini és bécsi kabinetek már jelentették beleegyezéseket, az összeülés időpontja valószínűleg március hó utolsó napjai, ez alkalomra Gorcsakov hg is Berlinbe megy.

London, márc. 6. A „Reuter Office“ a békeszerződésről konstantinápolyi márc. 5 ki kelet alatt hiteles forrásból a következőket jelenti: A békepreliminárak cím alatt megkötött szerződés 29 cikket tartalmaz, melyek közt az első Montenegróra, Szerbiára, Romániára és Bolgárorszagra vonatkozik. A hadisarc 1410 millió rubelben állapították meg; ebből 1100 milliót képviselnek az ázsiai területetengedések, 310 milliót pedig megfizetni kell; a fizetés határideje és feltételei nem állapítottak meg; kamat-garancia nem köttetett ki. A szerződésben az mondatik, hogy az orosz és a török kormányok később fogják megállapítani a fizetési módozatot. Bolgárország határa követi a Karasu folyam mentét, magába zárja a keleti partvidéket Csirmentől Várnáig és Pirottól északnak vonul; Pirott Bolgárországnak maradt. Szerbia kapja Sienitzát, Novibazárt és Vrandját, Montenegró Antivarit, Podgoricát, Spuzot és Nikiscet. Bolgárországon át a posta és távirda közlekedés, valamint a csapatszállítás részére (de katonai állomáshely nélkül) katonai út építették. A mohamedánok viszatérhetnek Bolgárországra, de ha viszonyaik két hónap alatt rendbe nem hozhatók, akkor vagyonnuk az özvegyek és árva alapja javára eladatik.

A „NEMERE“ magántávirata.

Feladott Budapestén márc. 9. d. e. 9 óra 30 p.
Érkezett d. e. 10 ó. 45 p.

Ü felsége Ferenc Károly, királyunk felséges atyja, folyó hó 8-kán délben jobblétre szenderült.

A kongressus, vagy konferencia Berlinben lesz; Franciaország már ebbe beleegyezett

KÜLÖNFÉLEK.

— Nyilvános közönet. Méltóságos Lázár Domokosné és Lázár Dénesné urasszonyok a „Székely múzeum“ javára folyó hó 2-án Csik-Somlyón rendezett táncvigalommal összekötött zeneestély tiszta jövedelmét 153 ft 27 kr hozzám megküldötték. Fogadják mély tisztelemmel nyilvánítása mellett a „Székely nemzeti múzeum“ berendezése érdekében tett működésükért köszönetemet. Kelt Seps-Szentgyörgyön, 1878. március 8. P o t s a J ó z s e f Háromszékmege főispánja.

— Időjárásunk valóban kezd szeszélyeskedni. A márciusi napok derültlen köszöntöttek be s már azt hívók, kitavaszodunk pár nap alatt s ime ma kemény havazás állott be erős szél mellett ismét. Ha a népek tapasztalása nem csal: ily hosszasan tartó tél után jó termésű esztendőre számíthatunk.

— Neerolog. Haralyi Fejér János nyugalmazott cs. kir. huszárszázados 3 napi súlyos betegség után, életének 73-ik évében, folyó hó 8-án d. u. 2 órakor megcsüzt élni. Béke lengjen porai felett!!

— Gróf Batthyány Lajos mauzóleumát a ke-repesi temetőben legközelebb feliratokkal fogják ellátni. A talaj homlokán két arányosan felosztott lemez készült e célra; az egyik a vértanu neve, születési és halála napja lesz följegyezve, a másikra rövid, négy sorra kiszabott epitaphium, melyet a bizottság felszólítására Tóth Kálmán írt. A költeményke a „Fővárosi Lapok“ közlése szerint így hangzik:

Nagy küzdés közt folyt le élte,
Sokak által félre értve,
Oh, de oly szent volt halála:
Életét megmagyarázta.

LOTTÓHUZÁS.

Temesvárt márc. 2-án kibuzattak következő számok: 57, 12, 41, 3, 54.

Érték- és váltó árfolyam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén márc. 8.

Magyar aranyjáradék	90.15
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	118.50
„ „ „ II. „ „ „	111. —
„ keleti vasut II. kibocs. államkötv.	74.75
„ „ 1876. évi államkötv.	66.60
„ vasuti kölcsön kötvény	99.25
„ földterhermentesítési kötvény	78.30
Temesvári „ „ „	77.50
Erdélyi „ „ „	75.30
Horvátszlavon „ „ „	84.50
Szólódézmaváltsági „ „ „	80.80
Oszták egy-s. államadósság papírban	63.10
„ „ „ ezüstben	67.20
„ aranyjáradék	75. —

Nyomatott Pollák Mornál Seps-Szentgyörgyön.

1860. államsorsjegy	111.50
Oszták nemzeti bank részvény	802. —
„ hitelintézeti „ „ „	233.50
Magyar hitelbank	223. —
Ezüst	104.80
Cs. kir. arany	5.58
Napoleon'd'or	9.49 1/2
Német birodalmi márka	58.55
London	118.80

Felelős szerkesztő: MÁLIK JÓZSEF.

Kiadótulajdonos: POLLÁK MÓR.

NYILTTÉR*)

V. R. urat még egyszer felszólítom, hogy a koszt árát, melylyel régóta tartozik, fizesse meg és ne kamatoztasson magánál oly pénzt, mely nem az övé, hanem úgy gondolom, hogy az enyém, miután pontosan kiszolgáltam érte.

Ha nem fizetne, jövő számban egész nevét ki fogom írni.

Pál István,
vendéglős.

*) E rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a Szerk.

MATTONI

BUDAI királyi KESERÜVIZE

a bel- és külföldi legelső orvosi tekintélyek által a megromlott székelés s minden ebből származható betegségek ellen a legmelegben ajánlatott.

Hosszasabb használata is ment minden kellemetlen utókövetkezményektől.

Mattoni & Willson,
cs. kir. udvari szállító,

hatféle budai királyi keserüvizforrás birtokosa u m:

Deák-forrás, Hunyady Mátyás-forrás,
Henrik-forrás, Hildegarde-forrás,
Szechenyi-forrás, István-forrás.

RAKTÁR minden nagyobb ásványviz-kereskedésben. 5—9

Arverezési hirdetmény.

Angyalos község korcsmárlási joga az 1879. január 1-es napjától kezdve 1882. január 1-ig jelen 1878. március 20-án d. e. 9 órakor a község házánál nyilvános árvezés útján haszonbérbe fog adatni. Az árvezési feltételek alattirt községi előjáráságnál megtekinthetők.

Angyalos, 1878. március 6-án.

Bakti Imre,
f. bíró.

Sz. 261. közbj.
1878. hagy.

Hirdetmény.

A k-vásárhelyi kir. törvényszéknek 1877. november 13 napján 4955. sz. alatt kelt megbízása alapján Seps-Szentgyörgyön elhalt Jakócs László hagyatékához tartozó és a sepsi-szentgyörgyi 11. számú telekjegyzőkönyvben A 1. a 26. és 27. h. r. számokkal megjegyzett 450 ft-ra becsült épületes laktelek eladása megengedtetvén, az árverés alólirt bírói megbízott közjegyzői irodájában 1878. március 30.ik napján d. e. 9 órakor fog megtartatni.

Miről venni szándékozik azon hozzáadással értesítenek, hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Seps-Szentgyörgyön 1878. február 22.

Benedek János,
kir. közjegyző mint bírói megbízott.

Figyelemre méltó!!

Van szerencsém köztudomásra hozni, miszerint Seps-Szentgyörgy közelében az Ölt folyón levő malmomban berendezett fűrészemben új épület mint eszközök 3 öl hosszúságig igen gyorsan és jutányos áron kivágnak. Egyszersmind ajánlom rak. táromat, melyben cseredesszék, ajtólabok stb nagy választékban találhatók.

Minden e cikkbe vágó megrendelések pontosan teljesítenek.

Nagy Károly.

3—3